

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren Druk-
rij COLLEÉ.

Abonnementsprijs 5 fr.
Alle toezendingen van geld, brieven en aan-
kondigingen moeten franco gedaan worden aan
den uitgever, Grootte Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

15 centiemmen het nummer.

TONGEREN, 21 AUGUSTUS 1920.

Een grootsch werk.

Te midden het zedelijk verval, dat dagelijks
brutaler aan het licht komt, schijnt er maar
een middel ter verbetering voldoende: verbe-
ter van het huisgezin. Immers toch, lijk
de zee samengesteld is uit druppels water, zoo
ook vormt de vereniging der ontelbare gezin-
nen het groote lichaam der maatschappij; ver-
betert men beurtelings deze verschillende de-
elen dan komt men al spoedig tot een groot
geheel, tot een goede maatschappij.

Voor hen die deze maatschappij niet inzien,
willen we even aangaan hoe ver de invloed
strekt die het familieleven, voornamelijk het
voorbeeld en woord van vader uitoefent op het
kind.

Denk maar eens, ouders, aan uwe eigene
jeugd. Was al wat vader en moeder zeiden
voor ons niet als een evangelie? Hoe treffend
is het niet herhaaldelijk een kind te midden
van een gesprek te hooren invallen: «moeder
zeigt dat moet zoo gebeuren» of vader zegt:
«dat komt daardoor». De ouders zijn voor
het kind de persoonlijkheid van het ware en
het goede.

Aldus wordt de basis gelegd voor het karak-
ter en het zedelijk begrip van het kind en niet
zal die eerst geleide grondslag totaal vernielen
kunnen. Indien alle ouders, die hunne kin-
deren werkelijk beminnen, eens beseften van hoe
grooten invloed hun eigen voorbeeld is en hoe
ontwischbaar de indrukken zijn die het kind
in zijn jeugd ontvangt, hoe gansch anders zou-
den vele ouders handelen? Hoe zouden zij zich
wachten hunne kinderen door hun eigen voor-
beeld aan te bidden tot 't kwaad, en hun zelf
daarin aan te moedigen?

En toch staat het vast en met een weinig na-
denken kunnen wij het allen bij ons zelf na-
gaan, de eerste indrukken der jeugd zijn
ontwischbaar, en gelukkig is het kind dat,
hierop voortbouwend, het brengt tot een delf-
ligheid van menleving omdat het voelt en inzicht
in wat het zijn ouders te danken heeft.

Maar des te droeviger is, helaas! het lot van
hen, die tot een rijperen leeftijd gekomen in-
zien dat hunne ouders aan hen, de kinderen,
niet gaven wat ze geven moesten, en dat ze de
daden hunner ouders afkeuren moesten. Dan
schijnen hun al die jeugdige herinneringen als
een ijdel ijs, omdat de lessen die zij ontvingen
enkel woorden waren onder dat ijs.

Zij voelen het aan hun zelf dat het betrouwen
in hun ouders geschoot is, en de groote kracht
die zoo minigen in moeilijke omstandigheden
staande hield, enkel het gedachte «vader of
moeder zouden zoo niet handelen» bestaat
voor hen niet.

Zij hebben geen steun waarop zij steunen
kunnen en dwelen, lijk arme doolstraals, rond
in de wijde wereld om het getal der zwakke-
lingen, der genotzoekers over het algemeen te
gaan vergeroeten.

Ouders, zijt gij wel bewust van de grootheid
uwer taak in de opvoeding uwer kinderen?
Zoo ja, handelt dan naar dit bewustzijn.

Wilt gij de groote oorlog 1914-18 is uitgevochten.
De oorlog is dood! Leve de oorlog!

Want Ierland staat op, hardnekkig, met de
brandtoeren en de bom, tegen de groote Eng-
eland, dat vocht voor het zelfbeschikking-
recht der kleine volkeren.

Want Polen ligt gewild in een bloedigen
strijd tegen de Hunsheiden van Lenin en
Trotsky.

Want Oekraïne ook heeft naar de wapens
gegrepen tegen de groten vijand.

Want Syrië houdt de Fransche legermacht
in 't Oosten vast.

Want Griekenland reidt zijn legers tegen
den erfvijand, den Turk.

Want het uitgebloede Armenië, — zonder
de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want de tusschenkomst van Amerika — nog wel,
stelt zich te weer tegen de Muzulmaansche
beden.

Want Don Quichotte d'Annuzio ankert nog
altijd te Fiume.

Want Perzië en Indië berokkenen Engeland
nog veel leed en kommer...

En morgen?...
Ha, de menschen gingen op eigen krachten,
een groot werk doen, den oorlog, allen oorlog,
voorkomen.

En de menschen stichten een Volkenbond.
En 't was verstaan dat ze het gingen doen son-
der de hoogste macht op aarde, zonder de
macht der Petrus-Rots, twintig eeuwen on-
wrikbaar.

Non hunc!
Ann de Vredesfeest, liet iedereen binnen,
zelfs de Duitse Barabassen, maar houdt De-
zen buiten!

En de groote vredesbemiddelaar, Stadhou-
der van den Vredesvorst, bleef buitje.
En het Sanhedrin sloeg rad met Filatus en
Herodes zelf.

Maar Amerika is nog niet in den Volken-
bond.
En nog immer woedt de oorlog in Europa en
Azië. En nieuwe oorlogen bedreigen...

God laat niet spotten met zijn werk.
Gespit met menschenwerk, builen Hem
op.

Quoi se fait sans Dieu, est appelé au
dépérissement! » zei de groote Tinel te Meche-
len, open feest, den 15 October 1907.

«Wat buiten God gedaan wordt, zal wel-
haast verkwijnen.»
Veel eeuwen te voren had een koning ge-
schreven:

Nisi Dominus...
Als de Heer het huis niet opbouwt,
vergeef ik hebben ze dan gewerkt, zij die de
steenen metsten!

De zegel op de kwijtschrijvingen
en de afstand van handels-
zaken.

Wij roepen de aandacht onzer lezers op de
nieuwe wet, betreffende het zegelrecht der
kwijtschrijvingen, die sinds 15 Augustus in voege
is, en waarvan wij hier den korten inhoud
mededeelen.

Een in het Staatsblad verschenen koninklijk
besluit stelt op 15 Augustus den datum van het
in werking treden der schikkingen van de wet
van 24 October 1919, een eenzijdig zegelrecht
vaststellende op de kwijtschrijvingen waarvan het
bedrag 10 fr. overtreft, alsook op de krediet-
brieven. Zelfde besluit beslegt insgelijks in
werking, te rekenen met 15 Augustus, de ver-
hoofing van het artikel der formaatregelingen
en stelt op 1 Oktober de toepassing der ver-
hoofing van het evenredig zegelrecht op de
handelskassen.

Den der belangrijkste dezer maatregelen is
ongetwijfeld degene die betrek heeft op de
kwijtschrijvingen. Hij raakt in het algemeen al
de burgers; niemand ontsnapt er aan, en daarom
achten wij 't nuttig aan onze lezers eenige uit-
leggingen te geven.

Men weet dat men in zekere landen, name-
lijk in Frankrijk, sedert lang gewoont is nooit
een kwijtschrijving af te leveren, zonder dit voor-
aankendelijk voorzien te hebben van een bi-
zonder zegel, kwijtschrijffegel genoemd. Het
is dit zegel dat onze wegevergers hebben willen
in onze zeden brengen. Met een weinig goeden
willen zullen wij daar rap aan gewoont zijn, en
zoo doende zullen wij den Staat ter hulp komen
door het verzekeren van een deel der geldmid-
delen welke hij noodig heeft om te voorzien in
de nieuwe uitgaven die men iedereen dag van
hem vergt.

De wet is toepasselijk op al de kwijtschrijvingen
die bestemd zijn om te gelden als bewijs eener
betaling van «sommen», 't zij deze schriften
eene ontlasting of eene kwijting uitmaken; 't
zij zij al of niet ondertekend zijn. Van het
oogenblik dat zij tot kwijting strekken is het
zegelrecht verschuldigd. Alzo is het gesteld
namelijk met het bewijs van ontvangst, on-
dersteund bij middel van een sieraal, met de
facturen waarop de melding geschreven wordt
«betaald», of «voldaan», alsook met de
schouwburgtoegangskaartjes welke prijs 10
frank overtreft.

Daarentegen zijn aan het recht niet onder-
worpen:

— Welke is de reden uwer droefheid, mijn
lief kind?

— Zij schude met het hoofd. Hare oogen scheen
vol tranen en zij durfde ze niet ophellen
uit vrees van te weenen.

— Neen, vader.

— Gij wordt rood, gij wendt de oogen van
mij af, gij durft mij zelfs niet aanschouwen.
Hij gaf in mij geen betrouwen, liefste engel?

— Zou ik u in uw smart niet kunnen troosten?

— Zij slingerde hare armen rond zijn hals en
liet beschaamd haar hoofd zakken op den schou-
der van den gruisard.

— Ik weet niet waarom ik lijd, mompelde
zij. Ik ben niet ziek, ho! neen, maar ik ben
zwarmoedig. Zonder reden, komen er tranen
mijne oogen bevochtigen.

— Zegt gij mij geheel uwe gedachte wel, lief
kind?

— Is er geen hoekje in uw hart waarvan gij mij
den sluier niet oplicht? Hebt gij schrik van
mij?

— Zij antwoordde niet.

— Ziet ge wel, gij durft niet liegen.

— 't Is waar, zegde zij.

— Verberg mij niets, Maria, hernam de
ouderling, die bleek was geworden en wiens
stem beeste.

— Dan vertelde het kind, weenend, met het
hoofd in hare twee handen, hoe het beeld
van Jerom haar niet meer verliet sedert dat zij
den jongeling voor de eerste maal had gezien. Zij
zegde alles.

— Madelon wilde haar niet onderbreken. Eene
grootte smart greep hem aan en terzelfder tijd
eene ganschpach tegen Jerom, die de rust van
dit onbekende leven stoorde.

— Wanneer Maria ophield met spreken, zegde
zij:

— Vergeefte gij het mij, vader?

— Ja, lief kind, op eene voorwaarde.

— Dat gij met dezen jongeling niet meer zult
in betrekking komen....

— Nooit?

— Nooit!

— Zij boog het hoofd en weende overvloedig.

— Ik begin hem, zegde zij de handen samen-
voegend, ik begin hem! ik begin hem!

— Madelon was gewildig ontroerd. Het was de

worpen de ticketten der in den handel gebrui-
te registratiekassen, welke niets anders vermel-
den dan den datum van den aankoop en het
bedrag der koopsom. Doch het recht zou ver-
schuldigd zijn indien het ticket, boven het be-
drag der som, den naam van den handelaar en
de melding «betaald» aanduidde. Het bedrag
van het recht is zeer gematigd. Het is vastge-
steld als volgt: voor kwijtschrijvingen van meer
dan 10 fr. en minder dan 100 fr., fr. 0.5; voor
die van meer dan 100 fr. tot 500 fr., fr. 0.10;
voor die van meer dan 500 fr. tot 1000 fr., fr.
0.20; voor die van meer dan 1000 fr. tot 1500
fr., fr. 0.30 en zoo voort, telkens met 10 cent.
per 500 fr., zonder breuk.

Het recht wordt voldaan door opklapping
van een plakzegel die men kan bekomen in al
de registratie- en zegelkantoren. Daar waar
geen ontvanger der registratie is, wordt de
ontvanger der belastingen met den verkoop
dezer zegels gelast; daar waar noch ontvanger
der registratie noch ontvanger der belastingen
is, zijn de zegels in het postkantoor verkrijg-
baar.

De zegels worden onbruikbaar gemaakt hetzij
met de hand, door vermelding van den datum
van opklapping van den zegel, alsmede door de
handtekening van den persoon die ze gebruikt
heeft door middel van een stempel met vetten
inkt, welke den naam van de maatschappelijke
titel opgeeft van den persoon tot betaling der
belasting gehouden, alsook den datum der on-
bruikbaarmaking. Deze datum alleen moet
gansch op de zegels vermeld worden.

Is het recht gematigd, de straffen die er de
betaling van waarbor. en zijn uiterst streng. De
wet voorziet eenen flikke boete die niet minder
dan 100 fr. mag bedragen, ten laste van dezen
die een niet geregeld kwijtschrijffegel aflevert,
alsook ten laste van degene die hem ontvangt.
Stelt zich bloot aan dezelfde boete, een persoon
die een niet van een zegel voorzien geschrift
geeft of tot inruig aangenomen heeft. Ook zal,
van af 15 Augustus, geen enkel kwijtschrijffegel
door den postdienst ter inruig aangenomen
worden, zoo het niet in regel is volgens de wet.

Een punt wordt nog te dikwijls uit het oog
verloren. Onder de huidige wetgeving, wan-
neer een zegelrecht ontbreekt, alsook overigens
wanneer een registratie- of een erfinsrecht
gesmeekd wordt, maakt men zich plichtig
aan wettigverdring, waardoor de plichtige
zich blootstelt voor de boetraffelijke recht-
bank te moeten verschijnen en zich te zien ver-
oordeeld tot eene gevangenisstraf van 8 dagen
tot 2 jaar en eene geldboete van 100 tot 10,000
fr. al na gelang der omstandigheden.

De wet is toepasselijk op al de kwijtschrijvingen
die bestemd zijn om te gelden als bewijs eener
betaling van «sommen», 't zij deze schriften
eene ontlasting of eene kwijting uitmaken; 't
zij zij al of niet ondertekend zijn. Van het
oogenblik dat zij tot kwijting strekken is het
zegelrecht verschuldigd. Alzo is het gesteld
namelijk met het bewijs van ontvangst, on-
dersteund bij middel van een sieraal, met de
facturen waarop de melding geschreven wordt
«betaald», of «voldaan», alsook met de
schouwburgtoegangskaartjes welke prijs 10
frank overtreft.

Daarentegen zijn aan het recht niet onder-
worpen:

— Welke is de reden uwer droefheid, mijn
lief kind?

— Zij schude met het hoofd. Hare oogen scheen
vol tranen en zij durfde ze niet ophellen
uit vrees van te weenen.

— Neen, vader.

— Gij wordt rood, gij wendt de oogen van
mij af, gij durft mij zelfs niet aanschouwen.
Hij gaf in mij geen betrouwen, liefste engel?

— Zou ik u in uw smart niet kunnen troosten?

— Zij slingerde hare armen rond zijn hals en
liet beschaamd haar hoofd zakken op den schou-
der van den gruisard.

— Ik weet niet waarom ik lijd, mompelde
zij. Ik ben niet ziek, ho! neen, maar ik ben
zwarmoedig. Zonder reden, komen er tranen
mijne oogen bevochtigen.

— Zegt gij mij geheel uwe gedachte wel, lief
kind?

— Is er geen hoekje in uw hart waarvan gij mij
den sluier niet oplicht? Hebt gij schrik van
mij?

— Zij antwoordde niet.

— Ziet ge wel, gij durft niet liegen.

— 't Is waar, zegde zij.

— Verberg mij niets, Maria, hernam de
ouderling, die bleek was geworden en wiens
stem beeste.

— Dan vertelde het kind, weenend, met het
hoofd in hare twee handen, hoe het beeld
van Jerom haar niet meer verliet sedert dat zij
den jongeling voor de eerste maal had gezien. Zij
zegde alles.

— Madelon wilde haar niet onderbreken. Eene
grootte smart greep hem aan en terzelfder tijd
eene ganschpach tegen Jerom, die de rust van
dit onbekende leven stoorde.

— Wanneer Maria ophield met spreken, zegde
zij:

— Vergeefte gij het mij, vader?

— Ja, lief kind, op eene voorwaarde.

— Dat gij met dezen jongeling niet meer zult
in betrekking komen....

— Nooit?

— Nooit!

— Zij boog het hoofd en weende overvloedig.

— Ik begin hem, zegde zij de handen samen-
voegend, ik begin hem! ik begin hem!

— Madelon was gewildig ontroerd. Het was de

woordiger Schildbach, een jaar gevang en
10,000 mark boet.

Elf andere betichten, die voortvluchtig zijn
veroordeeld tot 20 jaar opsluiting en 20
jaar ontzegging van verblijf.

Een monster te minder.

Op de spoorlijn van Koenigsberg naar Ber-
lijn, nabij Scheidebühl, gebeurde in de maand
Januari een vreeselijk ongeluk. Een sneltrein
botste op een gederentrein, die eenige oogen-
blikken te voren ontriggel was.

Tijdens de reddingswerken werd zekere Otto
Perleberg aangehouden, daar hij op heeter-
daad betraaft was, bezig zijnde de slachtoffers
uit te pluieren.

Uit het onderzoek bleek dat de ellendeling
den koopwagentrein had doen ontriggelen, om
de ramp met den sneltrein te kunnen veroorza-
ken en aldus zijn hantienwerk te kunnen ver-
richten.

De schurk legde volledige bekentenissen af
en had niet de minste spijt over zijn euvel-
daad.

Daar monster is nu in de gevangenis van
Scheidbühl onthoud.

Ludendorff over het Bolsjewisme.

Generaal Ludendorff, die voor herstel van
gezondheid in Beieren vertoefte, heeft aan de
Munchsche «Augsburger Abendzeitung» ver-
klaard:

«Ik ben het eens met de regeringssland-
punt dat wij onze neutraliteit moeten handha-
ven, maar neutraliteit zonder militaire macht
is waardeloos. Ik begrijp niet, dat de Entente
de vermindering van de rijksweerbaarheid
blijft eischen en het bolsjewistisch gevaar niet
inziet. Dat het bolsjewisme van aard is veran-
derd, is onzen; het blijft de ergste schrik, een
botte verrijting van alle beschaving.

«Van een hooggeplaatst katholiek geestelij-
ke, met wie ik op reis kennis heb gemaakt en
die door eigen ervaring van de toestanden in
Soviet-Rusland op de hoogte is, hoorde ik dat
de bolsjewistische officieren, die in het roode leger
aan en wien men plannen toeschrijft om het
roode Rusland te herstellen, niets hebben in te
brengen. Als zij het, bij een vliegdueling
zes bolsjewistische officieren bevingen en twee
daarvan, naar het oordeel der roode machtheb-
bers, zich te ver van hun basis begaven, wor-
den de overigen bewaakt en doodgeschoten, als
de anderen niet terugkeerden.

De opperbevelhebber Iroes sloof kan zich niet
vrij bewegen; hij is de gevangene van de bol-
schewisten.

De geestelijke vertelde ook dat hij te greek
in sommige steden, vooral te St-Petersburg, on-
beschrijfelijk is. St-Petersburg hebben uit-
gehoorde in eeners zins menschenlijke ge-
geten. Het mag haast ongeloflijk klinken,
doch de Duitchers moeten zich aan het onge-
looflijke wenen als zij de waarheid willen
weten. 't Is trouwens moeilijk acht te slaan op
de waarheid te komen omdat bolsjewistisch Rusland
want de bolsjewistische beschikking over een han-
dik werkende propaganda stellen alles zoo
rook-rijkelijk mogelijk voor.

Samenhang met Rusland zou, volgens Luden-
dorff wenschelijk zijn, maar met een bolsje-
wistisch Rusland niet.

De belastingen op de loonen.

Een beweging van de fabrieksarbeiders tegen
den belastingafslag van het loon gript steeds
meer en meer om zich heen. Ervarende onlus-
ten zijn uitgebroken in de over- en stantfabrieken
van Hoesch en de Dortmunder Union. Bij
Hoesch dwongen de arbeiders ouders onder be-
draigingen met licentieafslag en onmiddellij-
ke werkstaking het beheer de verklaring af,
dat zij van den belastingafslag af zou zien. Op
andere fabrieken hadden dergelijke gebeurtenis-
sen plaats. Op een te Düsselroden, verkreeg
vergadering van de bedrijfsraden, welke ont-
vingingen en de leiders der drie socialistische par-
tijen is eene motie aangenomen waarin het
bijeenroep van het congres van een congres
van de bedrijfsraden in Rijnland en Westfalen
met de opdracht om zoo spoedig mogelijk bije-
eroepen van een rijkcongres der bedrijfsra-
den voor te bereiden en daardoor de richtsno-
ren te bepalen voor een onmiddellijke herae-
ning van de grondslagen van het bedrijfsle-
ven en de overneming van de productie-middelen

— Ho! lieve Maria, gij veroorzaakt mij te
veel vreugde!

— Zij bleven stilzittend.

— Herhaal het, zegde hij eindelijk, opdat gij
voor altijd aan mij verbonden weest!

— Zij sloeg op hem hare groote oogen vol zach-
theid en antwoordde zeer eenvoudig, doch op
plechtigen toon:

— Ik zweer u dat ik u bemien en dat ik u altoos
beminnen zal, wat er ook gebeure.

— Hij had hare handen vastgegrepen en drukte
zijn kracht, Dan mompelde hij:

— Heb dank, Maria, heb dank!

— Er deden tranen in zijn oogen.

— Gij weent? zegde zij.

— 't Is van geluk.

— Zoo zalig waren ze beiden, dat zij de lichte
stappen niet hadden gehoord op het mos en de
bladeren achter het kreupelhout. Waren zij kal-
mer geweest, dan hadden zij tusschen het ge-
bladerd een bleek, heid, kluisloze lippen,
vrij oogen zien te voorsijn komen.

Het was Siméonide. Maria had een uitgaan,
de Jerom van verre had berkend en die hen
gevolgd was...

— Ja, het is van geluk, zegde de pariter.

— Indien gij wist hoe zeer mijn leven droefwig
was alvorens u te hebben ontmoet, Maria... in-
dien gij wist!

— Hij zweeg. Eene vrouw weerhield hem. Er
ontstond in hem eene plotselinge droefheid.

— Hij had hare handen vastgegrepen en drukte
zijn kracht, Dan mompelde hij:

— Heb dank, Maria, heb dank!

— Er deden tranen in zijn oogen.

— Gij weent? zegde zij.

— 't Is van geluk.

— Zoo zalig waren ze beiden, dat zij de lichte
stappen niet hadden gehoord op het mos en de
bladeren achter het kreupelhout. Waren zij kal-
mer geweest, dan hadden zij tusschen het ge-
bladerd een bleek, heid, kluisloze lippen,
vrij oogen zien te voorsijn komen.

Het was Siméonide. Maria had een uitgaan,
de Jerom van verre had berkend en die hen
gevolgd was...

— Ja, het is van geluk, zegde de pariter.

— Indien gij wist hoe zeer mijn leven droefwig
was alvorens u te hebben ontmoet, Maria... in-
dien gij wist!

— Hij zweeg. Eene vrouw weerhield hem. Er
ontstond in hem eene plotselinge droefheid.

— Hij had hare handen vastgegrepen en drukte
zijn kracht, Dan mompelde hij:

— Heb dank, Maria, heb dank!

— Er deden tranen in zijn oogen.

— Gij weent? zegde zij.

— 't Is van geluk.

— Zoo zalig waren ze beiden, dat zij de lichte
stappen niet hadden gehoord op het mos en de
bladeren achter het kreupelhout. Waren zij kal-
mer geweest, dan hadden zij tusschen het ge-
bladerd een bleek, heid, kluisloze lippen,
vrij oogen zien te voorsijn komen.

Het was Siméonide. Maria had een uitgaan,
de Jerom van verre had